GAZET'A TRANSILVANIEI.

Gazet'a ese de 2 ori: Joi'a si Dumineć'a, Fói'a, candu concedu ajutóriale. — Pretiulu: pe 1 anu 10 fl., pe 1/2 5 fl. v. a. Tieri esterne 12 fl. v. a. pe unu anu séu 21/2 galbini mon. sunatória.

Anulu XXXVIII.

Se prenumera la postele c. si r., si pe la DD. corespondenti. — Pentru serie 6 cr. Tacs'a timbrala a 30 cr. de fiacare publicare.

Nr. 56. **Brasiovu 19|7 Augustu** **1875.**

Brasiovu 18 Augustu 1875.

Astadi se serbá a 45-lea die a nascerii Maiestatii Sale imperatoriului si regelui apost. **Francisc Iosifu I** in besericele tuturoru confesiuniloru, si la 10 óre in bes. rom. cath., facia fiendu tóte auctoritatile militari si civili, se tienú missa solena, cu salve din partea garnisónei, esite in plina parada. Atatu in preséra, catu si adi la ivitulu dilei music'a militaria a reg. imperat. Alexandru de Russi'a prevesti insemnatatea dilei cu musica prin stratele orasiului, care dede unu aspectu de manifestarea omagialei aderintie si a poporului numerosu. De séra va fi focu artificiosu.

Adunarea cea mare

a mediciloru maghiari si a scrutatoriloru naturei se va tiené estu anu in Valcele in dilele dela 27 Augustu pana in 5 Septembre c. n. sub presidiulu cont. Emericu Mico. Pregatiri mari de primire se facu la Valcele, adaptanduse anume localu de adunare si discusiuni. Se voru face de acolo si excursiuni pe la baile si locurile insemnate prin fenomene naturali, cá scrutarile scientifice se fia cu atatu mai salutarie la usarea acelora. E provocatu fia-care intelligentu a da ajutoriu societatii prin impartasiri, ce cadu in sfer'a acésta, in folosulu comunu, cá successele se fia cu atatu mai mare la fromós'a si salutari'a problema, ce -si au luatu acésta societate de resolvitu.

Bucuresci, 10 Augustu n. (Informatiuni private) ..... Am observatu si eu cá si altii, ca nu numai romanii preste totu, ci si representantii pressei straine au inceputu a se arata, fia din sinceritate, fia din faciaria, ingrijati de starea actuale a Romaniei. „Federatiunea“ mai deunadi dicea, ca romaniloru de aici nu le place, cá romanii de preste Carpati se se amestece in affacerile loru, din care causa barbatii de statu ar' fi mustratu, anume pe unii redactori de dincolo. Nu 'iau mustratu numai barbatii de statu, ci si multi publicisti si alti ómeni de distinctiune, intre carii fusese si Ioanu Eliadu in anii din urma ai vietii sale. Déra acesta nu e vreunu lucru nou. Romaniloru din Munteni'a si Moldov'a nici-decumu si nici-odata nu le-a placutu se se amestece romanii din Transilvani'a si Ungari'a in affacerile loru; bine se definimu: se se amestece, éra nu numai se se interessedie, se publice lucrurile in modu objectivu, fara a cumpani la vreo partita séu la alt'a, se le doriasca binele din totu sufletulu, déra nu se mi'ti dascalésca pe domnu, pe ministeriu, pe albi, albastrii, rosii, galbini, cá nu sciu ce profeti jidovesci cu jeremiadele loru cele pessimistice, pline de fantasía, atunci, candu dascalii nu se afla la faci'a locului, séu ca dóra nici n'au vediutu Romani'a in viétí'a loru, ori-ca au vediut'o cá in fuga, in trécatu; séu tocma de si petrecu in ea, déra nu se intorcu nici-odata in cercurile acelea ale societatiei, de unde se póta trage informatiuni adeverate si exacte, n'au a face cu nici unulu din acei barbati de statu, carii ar' fi in stare, ar' avé si vóia (déca o ar' aves), cá se lege de nasulu ori si cui secretele statului; pentru-ca nu trebue se uitamu, ca statulu Romaniei inca -si are secretele sale, misteriale sale, care date pe facia, l'ar' compromitte infricosiatu, cá si pe ori care altu statu din lume. La secretele acele nu póte formá nimeni dreptu numai cu simplu titlu de romanu nascutu, ci se mai ceru inca si alte titluri si alte probe, si preste totu castigarea unei increderi meritate. Cu catu unu poporu a fostu mai desu insielatu si maltratatu, cu atatu elu este si mai prepuitoriu (suspicans). In dilele domnului Alexandru Ioanu I, inmultiendu-se scólele, se simtiá mare lipsa de professori si de docenti. Domnulu dise lui Ioanu Maiorescu pe atunci directoru generale alu scóleloru: „Chiama professori si din Ardealu.“ Directorulu a si chiamatu pe cativa; déra vai de capulu lui ce a patitu. Cititi in diariale politice de atunci si anume in „Buciumulu“ s. a. „Paziti, paziti, ca ne aducu in tiéra missionari austriaci sub masca de romani!“ strigá rosii si galbinii, precum striga astadi albii, ca „Orientulu latinu“ e subventionatu de rosii, cá se ajute a revoltá tiér'a. Écca la ce se espunu ómenii, déca nu voru se invetie din trecutu, de candu spre ex. „Gazet'a“ erá oprita de aici din porunc'a Domnului si a consililoru russesci sub pedépsa de inchisóre asupra celoru carii ar' cutediá se o citésca, de si ea publicá numai correspondentie authentice dela Bucuresci, Iassi, Craiova (1842 pana 1859).

Déra ce se ne miramu noi de romanii din Romani'a? Au ardeleniloru a placutu „Expatriatiulu“ dlui Boliacu publicatu in Brasiovu? Au le place loru amesteculu unguresiloru in affacerile Transilvaniei? Intrebati inse si pe barbatii de statu din Vien'a, cumu le placu dascaliturele diariaioru nemtiesci dela Berolinu, Coloni'a, Augusta etc. Si candu „Neue fr. Presse“ fréca maghiariloru hrénu sub nasu pe temeiu ca, uita-te, au cause comune si dreptu comunu de a domní asupra slaviloru si romaniloru, cumu racnescu si se restescu cei din Budapesta catra cei dela Vien'a: „Nu aveti se ve amestecati in affacerile nóstre; una se nu mai diceti, ca ve damu cu pitioriulu, ne scolamu érasi cu arme asupra vóstra!“

Mi se pare, ca romanii de preste Carpati se ametiescu reu de strigatele si vaietaturele diariaioru de oppositiune, iau de moneta buna totu ce scriu acestea, si asia se ingrijescu preste mesura de sórtea acestei tieri. In acelasiu tempu inse audi pe cei de aici dicendu: „Mature'si fia care la usi'a sa; se nu ve dóra pe voi capulu nostru. Noi ne certamu, noi érasi ne impacamu; asia suntemu dedati din vécuri, éra parol'a gubernului de astadi prin cuventulu stabilitate nu e nici-decumu de gustulu nostru. Traditiunile nóstre seculare, educatiunea nóstra, temperamentulu nostru influentiatu si de clim'a tierei, in fine ideile bente din Franci'a, tóte acestea considerate la unu locu ne facu cá se avemu horróre de stabilitate. In a. 1866 ne obligaramu cá din capritiu la ceea ce este in contra educatiunei si a traditiuniloru nóstre. Nu vremu nici cá se prinda radecini afunde nici unu regimu, fia acela catu de bunu. Consuli pe unu anu, imperatori pe 10—15 ani, domni pe 6—7 ani, ministrii cá de ocasiune, acestea suntu traditiunile nóstre seculare. Parentii si protoparentii nostrii candu n'au potutu departá ei cu poterile loru pe Domnu, au mersu pe la staturile vecine si au cerutu ajutoriu in contra lui. Pe acésta cale am cadiutu si sub iataganulu turcescu. In a. 1834 castigaramu domni pusi pe viétia; déra unde se potemu noi suferí „unu jugu cá acela,“ domnu pe viétia. Venduramu pe Alexandru D. Ghica la russi, apoi in 1842 ilu tramiseramu pe calea Brasiovului inainte. Puseramu pe Georgie Bibescu, alesu cu maioritate stralucita si cu mare bucuria. Abia trecura doi ani si eramu p'aci se-lu ucidemu la Comarnicu cu ajutoriulu robiloru din salinele dela Telega *). Acumu aflaramu, ca Al. Ghica fusese domnu si romanu bunu, éra Bibescu „vendutu muscaliloru.“ In 1848 traseramu in elu cu revolvere, apoi -lu tramiseramu éra la Brasiovu. In 1849 veni frate-seu Stirbeiu cá domnu inpusu pe 7 ani de turci si de muscali. Intr'acea Eliadu declarase in constitutiunea sa din 1848, ca domnii se fia pusi numai pe cate cinci ani, cá se nu póta prinde radecina. Stirbeiu incepuse a stringe in pinteni pre privilegiati, cá nimeni altulu inainte de elu, éra cá unulu, care trecuse de teneru prin tóte treptele hierarchiei de functionari, cunoscea fórte bine affacerile; déra cá se fia mai siguru de mersulu regulatu alu lucruriloru si de conspiratiunile boieresci, se apucá se edifice la Arnota o temnitia de luxu, destinata de locuintia pentru personage din classile superiore ale societatiei. Se intielege prea bine, ca la plecarea sa, cinstiti boieri si functionari se bucurara nespusu, ca au „scapatu de acelu omu reu.“ Astadi tóta lumea dice, ca domnu bunu si dreptu cá Stirbei nu a mai fostu altulu.

Déra Cusa, cu ce entusiasmu fù'alesu, si cu ce modu infamu fù destronatu, in capu de nópte, prin complotu de coalitiune alba-rosiia, si apoi ce apotheosa i se facù dupa mórtea lui!

Mai numiti'mi unu singuru poporu din Europ'a, afara póte de greci si de franci, care se téma asia multu de stabilitate, precum se teme romanulu din Romani'a; la elu stabilitatea de institutiuni sociali si politice au inceputu se aiba semnificatiune identica cu starea pe locu, cu nemiscarea, cu sierbitutea; elu nu'si póte imaginá libertate adeverata fara schimbare de domnia si cu atatu mai vertosu de ministeriu, de prefecti si subprefecti pana la celu mai ticalosu scrietoriu; ba nici cu judecatori inamovibili nu se póte impacá de locu, si candu nu vede schimbari, se tiene cu totulu nefericitu. Acésta dorintia perpetua de schimbari este in sangele lui. Barbati cá Cogalniceanu, cá Epureanu si altii cunoscu de minune pe acestu poporu, fórte desteptu dela natura, déra passionatu pentru prefaceri continue. Ambii acei barbati suntu despoti nascuti si crescuti, ceea ce au probatu totudeauna de cate-ori au fostu in ministeriu, si déca dnii Florescu et Catargiu au intru nimicu a versá sange pe comptulu propriu, apoi dnii Cogalniceanu si Epureanu inca nu s'au infioratu nici-odata de versarea sangelui omenescu. Cu tóte acestea, poporului din classile superiori si midiulocii ii place fórte multu spectacolulu acesta de gladiatori pe terrenulu politicu, si se nu credeti, ca unii s'ar' bucurá de sympathii mai mari cá ceilalti; passiunea este, cá se-i védia luptandu si trantindu-se unii pe altii, sciti, cá intr'unu amphitheatru ori circu. Rosii striga in contra Albiloru: Ministeriu de nópte, pusu de Bismark. Apoi, ca si ministeriulu dela 1866 a esitu din intunerecu in noptiei din 11/23 Februariu. Destronarea lui Al. Ghica

*) Despre acea conspiratiune spurcata si despre revoltele dela Brail'a se afla destule urme in diariale aceloru ani. Vedi „Allg. Ztg.“, „Siebenb. Wochenblatt,“ „Gazet'a Trans.“ s. a.

s'a facutu nóptea; candidarea lui Cuza in Iassi fusese resultatulu consultariloru secrete dintr'o nópte intréga. Cine vreodata a distinsu in tempuri critice intre órele de nópte si órele de di? Si care generalu se va gená de operatiuni nocturne numai de téma cá se nu'i invente si applice cineva titlulu de generalu de nópte? In Angli'a cele mai interessante siedintie parlamentarie se tienu nóptea, uneori pana la 2 óre dupa miediulu noptiei.

Omenii inse in acésta tiéra au multu spiritu satiricu si sarcasticu, de care le place a se folosí in contra adversariloru, cu profusiune si adesea pana la absurditate; éra romanii de pe airea, necunoscatori de situatiune, le iau tóte din partea seriósa.

Grigorie Ghica dela Moldov'a fusese si cá omu, si cá domnu fórte bunu. Nu le placea, ca eră dreptu. Aristides justus erat. Ilu lasara saracu si 'lu adusera la desperatiune, in catu se impuscă *).

Dela 1854 pana la pacea de Parisu nimeni nu a lucratu cu zelulu si perseverantí'a lui Grig. Ghica pentru unirea principateloru si consolidarea nationalitatei romane. Cu tóte aceste elu fù sacrificatu. Pentru ce? Si pe Barbu Catargiu din ce causa 'lu inpuscara diu'a mare?

„Tradatori de patria si de natiune." Acésta incriminare insultatória au ajunsu si aici de cativa ani incóce, cá de moda si fórte eftina, incatu acuma si strengarii de pe strate -si arróga unu dreptu la pronuntiarea si. Ve mai aduceti bine aminte, ca chiaru si pe Cuza -lu inferasera de tradatoriu cu obrazinicía ne mai audita, numai cá se-lu póta resturná. Ilu calcara in capu de nópte, ii confiscara tóte actele si correspondentiele secrete, le cercetara cu anulu intregu si remasera cu nasulu lungu catu unu crastavete bulgaresc. Venira Bratenii in capulu meseloru. Pana in diu'a de astadi le striga, ca au voitu se vendia tiér'a la jidovi si la Strousberg, prin urmare la prussaci. Si astadi? „Se vende totu," nu a mai remasu nici cenusi'a in vatr'a proprietariloru si capitalistiloru carii tragu venituri annuali dela cate cinci, diece, douedieci pana la cate una suta de mii galbini, si carii subscriu in optu dile la imprumutulu municipale alu capitalei preste 41 milióne de franci.

Cincisprediece ani de candu ministrii vinu si ministrii mergu; iam vediutu pe toti, éra niciunu tradatoriu nu am cunoscutu intre ei; éra in catu pentru zelulu patriotismului, unu Vas. Boierescu, unu G. Cantacusinu, unu Th. Rosetti s. c. l. n'au se schimbe cu nici-unulu din rivalii loru. Am vediutu ministrii lenesi, am cunoscutu si cate unulu ignorantu si pe altulu plinu de vanitate, comittendu errori cu carulu; éra tocma pentru acésta s'au si schimbatu asia desu, bunaóra cá in Constantinopole, cá in Vien'a si in Budapesta. Cu tóte acestea schimbari de domnii si de ministeriuri, Romani'a face in acelasiu periodu de tempu progresse relative multu mai solide si mai frumóse decatu spre ex. Ungari'a ori Galiti'a. Se nu uitamu inse, ca turcii au esitu din Romani'a numai dela pacea de Adrianopole, adeca de 46 ani, éra din Ungari'a au esitu mai multu cá de 170 de ani. Celu care vrea se judece dreptu despre mersulu civilisatiunei in Romani'a, se tréca mai antaiu Dunarea, se mérga pana in muntii Balcanu si spre marea adriatica, scurtu, se cunósca mai antaiu starea Turciei europene, apoi se vorbésca. (Va urmá).

*) In 26 Augustu 1857 in castellulu Mée, aprópe de Melun in Franci'a.

Brasiovu, 18 Augustu st. n. 1875.

Dela camer'a ungurésca, ce se va deschide in 28 l. c. se astépta resólverea celoru mai vitali cestiuni pentru idea de statu unguresc. Déca camer'a dela 1867 — dicu foile maghiare — a avutu se decida asupra intrebarii, ca óre Ungari'a are dreptu séu nu se devina statu liberu si independentu, atonci camer'a dela 1875 va avé se decida, déca acestu statu unguresc mai are se esiste séu nu, ca-ci esistenti'a lui este conditionata dela resólverea fericita a cestiuniloru financiali si de administratiune publica, fora de a caroru regulare si consolidare statulu unguresc nu va poté se esiste, nu va poté se dureze."

Camer'a este deci in ajunu de a se deschide, si cu tóte aceste „Pester Lloyd" consacra articli mari si grei alegeriloru de deputati, cari se facu inca prin unele locuri ale Ungariei si Transilvaniei. O asemene alegere are se se faca si la Sabesiu, unde romanii alegutori, condusi de cine scie ce celebritati politice inca necunoscute, au decisu se participe la alegere? Conclusulu luatu de romanii de acolo in acestu respectu, a facutu mare bucuria in castrele adversariloru, ca-ci numitulu diurnalu lu saluta astfeliu: „Cu acestu conclusu s'a facutu prim'a spartura in murii chinesici ai politicei de passivitate a Romaniloru transilvani si noi salutamu acestu faptu cu deplina multiumire. Inceputulu micu si nebagatu in seama alu unei actiuni póte se duca la unu triumfu completu. Totu inceputulu e greu.

D'ocamdata numai atat'a se recere, cá romanii din Transilvani'a se incépa a-si recunósce propriele interesse, apoi in scurtu tempu se voru luminá si capetele celoru cuprinsi de fantasmagorii intunecate."

Astfeliu saluta si apretiéza numit'a foia pasulu romaniloru din Sabesiu, cari au spartu solidaritatea nationale tocmai candu ea incepuse a inspirá respectu si chiaru ingrigire contrariloru seculari. Noi inca vomu sci apretiá acestu pasu dupa ce i vomu cunósce profunditatea politica si scopulu ce a voitu se-lu ajunga.

Federalistii din Boemi'a inca se folosescu de complicatiunile escate intre dualisti. Dilele trecute aparù o brosiura sub titlulu „Federalismulu in lupt'a partiteloru austriace," alu carei auctoru este contele Leo Thun, fostu ministru de culte in tempulu absolutismului. D-lu Leo Thun combate in brosiur'a sa tota desvoltarea constitutionalismului in Austri'a, combate dreptulu avitecu alu ungurilor, néga esistinti'a de dreptu a diplomei inaugurale, a legiloru de impacatiune si a toturoru dispusetiuniloru constitutionali sanctionate de monarchu, si sustiene numai diplom'a din Octobre, prin care se promite solemnu recunoscerea autonomiei toturoru tieriloru. Federalistii nu cunoscu numirile de Austria ungurésca, de Cis- si Translaitani, ci cunoscu numai imperiulu Austri'a asia cum eră la 1811.

Dreptu acesa ei nu potu intrá in senatulu imperialu, ca-ci victori'a ce eventualmiate ar reporta-o acolo, ar fi pentru dinsii cea mai mare nenorocire, atunci ar' perde acesa ce formeza inca „valórea politica a Austriei."

Manifestatiunile austriaciloru contra pretensiuniloru unguresci iau dimensiuni totu mai mari. Deputatulu Dr. Bazant, facundu alegatoriloru sei din Moravi'a unu reportu despre activitatea si atitudinea sa, veni a se pronunciá si despre relatiunile dualistice si dise intre altele: „Déca Ungari'a se provóca la slabitiunea si nepotinti'a sa de a suportá greutatea bugetului militariu, atunci i-asiu da svatulu, cá se renuncie la placerea de a duce rolu de statu independinte, si se se reintórca cá provincia modesta in cadrulu monarchiei. Preste totu starea lucruriloru in Ungari'a probéza, ca ea n'are poterea de a esiste cá statu de sine statatoriu. Pentru acesa trebue se marturisimu, ca dualismulu in form'a sa actuale nu póte se mai dureze."

— Insurectiunea din Iertiegovin'a, departe de a se nadusí, se totu mai latiesce, ca-ce au arme, munitiune si li se tramitu bani din tóte provinciele si orasiele slave vecine dela comitetele de actiune, anume si din Serbi'a cu miile de galbini. Bulgarii inca se afla provocati a se resculá; ér' in Bosni'a, in 16 a proruptu revolt'a, asaltandu insurgentii cas'a de vigilia la Jochevo si omorendu 2 turci luara armele. Bochesii dalmatini si montenegrenii facu causa comuna cu insurgentii, cu cari toti slavii se afla in solidaria comunicatiune. Turcii au la 35 mii armata, inse flamenda si prapadita. Acum primi comand'a Nedjib Pasia preste trupe in Hertiegovin'a, cari se voru imulti pana la 60 mii; inse déca versarea de sange nu se va curmá curundu, atunci poterile nordice voru face passi pentru paciuire, cum voru afiá cu cale.

Min. Serbiei si a datu demissiunea in 16 Augustu facia cu alegerile in Scupcina si impregiurarile cele critice.

„Éta o telegrama pe care o gasimu in mai multe diurnale francese:

„Londr'a 2 Augustu. — Diariulu „Observer" anuntia, ca Itali'a voiesce a inchiá directu cu Romani'a unu tractatu de comerciu, fora a cere sactiunea Portii."

Éta. francamente, propunere de Statu catra Statu.

Nu mai este indoiéla, ca demnulu si patriotulu aginte diplomaticu romanu la Rom'a, C. Esarcu, a sciutu se lucreze in Itali'a pe langa guvernulu si suveranulu italianu, cum se fia bine lamurita cestiunea suveranitatii romane.

Domnulu Esarcu, care lucreaza la Vaticanu pentru istori'a patriei sale precum a lucratu si in archivele Venetiei, lucreaza cu anima de romanu si cu sciintia de omu invetiatu in giurulu guvernului italianu, pentru drepturile patriei sale.

Speramu, ca primulu tractatu ce vomu incheiá cu Itali'a, va fi subscrisu de suveranii ambeloru State, sub ale caroru auguste semnaturi se va pune semnatur'a d-lui Esarcu alaturi, ér' nu sub semnatur'a d-lui Minghetti.

Noi speramu multu dela intelligenti'a si patriotismulu d-lui Esarcu, aginte alu Romaniei in Itali'a si amicu alu nostru.

Activitatea naturale si intelligiute pe care o desfasiură in patri'a sa, a facutu se simtimu, ca se desfasiura acum in Itali'a totu in acelu scopu in care se desfasiură si in Romani'a.

De candu este d. Esarcu in Itali'a, press'a italiana, publicatiunile italiane, guvernulu italianu recunoscu legalmente pe Romani'a aderata fica a Italiei si démna de mam'a ei.

Abunda in Romani'a invetiati italieni cá d. Gioia. Mesteri in tóte industriele si colonii de lucratori italieni, zidari si altele, le gasimu pana prin Sinai'a.

„Trompet'a Carpatiloru" -si implinesce detori'a, aducundu omagiele ei d. Esarcu, aginte diplomaticu alu Romaniei in Rom'a." C. B. „Tr. Carp.

Respunsu la o calomnia.

In unulu din diurnalele de Vien'a aparù dilele trecute unu articlu, in care intre multe altele, referitórie la falfairea de odiniora a flamureloru austriace in capitalea Romaniei si de alungulu Dunarii de diosu, se mai vorbi si despre coragiulu Romanului in genere, si in specie despre virtutea soldatului romanu. Neamtiulu scriitoriu, nu scimu din ce indemnu, a voitu, se vede, a aretá celoru ce nu cunoscu pre romani decatu numai dupa nume, ca acelu poporu dela Dunarea de diosu si din sinulu Carpatiloru, ce pórta numele de poporu romanu si-si deriva originea dela bellicosulu bravulu si odata de tóta lumea temutulu poporu alu vechiloru Romani, acelu poporu ar fi timidu, lasiu si fora leacu de coragiu.

La acestu articlu respunse generalulu romanu George Ghica cu o obiectivitate si demnitate, ce face onóre nu numai generalului romanu, ci si intregu poporului romanu si pentru acesa merita a fi conoscutu in lineamentele sale essentiali si de catra publiculu cetitoriu alu acestui diurnalu.

Domnulu principe Ghica iea cu acésta ocasione in aperare si pre turci, cari inca nu scapa neinsultati de neamtiulu malitiosu si nerusinatu. D-sa dice deci in respunsulu seu, ca asememarea Turciei cu unu omu morbosu se datéza dela imperatorele rusescu Nicolae, si astadi suntu multi, cari recitéza acestе cuvinte fora se cugete, ca chiaru si celu mai sanetosu omu trebue se se bolnavésca, candu vede multime de medici nechiamati in giurulu

seu, asteptandu, cá se-si dè suflețulu, spre a se imparti éi pre averea lui. Acest'a este scopulu si speranti'a multoru vrasmasi ai turciloru, inse ei facu socotel'a fora birtasiu, pentru cele mai multe popóre, ce se tienu mediatu séu inmediatu de Turci'a, intielegu insemnetatea acestei glume; bulgarii si romanii ba chiaru si grecii cei neimpacati suntu convinsi, ca o rescóla contra Turciei ar servi numai interesseloru straine. — Neamtiulu insultatoriu ar' fi voitu bucurosu se véda si pre romani partecipandu la rescol'a din Erzegovin'a, inse, déca ei nu facu acést'a, nu urméza, ca le lipsesce coragiulu, ci urméza ca nu voru se scóta cu manele loru castanele din focu pentru altii, romanii nu voru trece nicidata Dunarea in contra Turciei, spre a face servitiu interesseloru straine. Insurgentii din Erzegovin'a, fia ei ajutati de montenegrini si chiaru si de serbi, se voru convinge in curendu, ca s'au apucatu de unu lucru, pre care nu-lu voru potè duce la unu bunu finitu. Dela Petru celu mare incóce Russi'a cea puternica a indreptatu de mai multe ori armate formidabili si bine disciplinate contra omului morbosu, si totusi nu i-a potutu frange cerbicea... Ce se atinge de coragiulu Romaniloru, istori'a Romaniei póte se convinga pre calomniatori, ca poporulu romanu in decurse de seculi a resistitu órdeloru turcesci si ca pamentulu romanescu n'a fostu nici-odata sub domni'a turcésca, precandu in multe orasie si fortarétie ale Ungariei flamurele semilunei au falfaitu mai multu tempu, ba Ungari'a intréga a gemutu o diumetate de seclu sub jugulu turcescu si apoi ce e si mai multu, Vien'a, falnic'a Viena nu potu se scape din ghiarele turculoi, pana ce o scapà bravulu rege alu Poloniei, Sobieski. Si care fù multiumit'a pentru acésta binefacere! Impartirea Poloniei . . .

Dér articlulu neamtiului mai vorbesce si de annessiuni. Cu privire la acésta dorintia generalulu romanu dice, ca istori'a lumii este tribunalulu lumii Austri'a se bage bine de seama, cá se nu cante si se gasésca in Romani'a aceea ce a cautatu si aflatu in Itali'a, ca-ce caracterele si simpatiliele ambeloru acestoru natiuni suntu cam identice, cu acea singura escepti̇une numai, ca Austri'a are dejà in corpulu seu milliône de romani, cari potu formà cu toti romanii unu elementu compactu si tare.

Se mergemu la Reginu!

Comitetulu Associatiunei Trane a statoritu tienerea adunarei generale ordinarie din estu anu pre 29 Augustu 1875 la Reginulu sasescu. Se vorbesce, ca acésta adunare va fi un'a din cele mai frecuentate, si in adeveru nemicu mai de doritu decatu acést'a. Pentru noi Romanii d'in Transilvania, ce suntemu beneceventati cu atatu de multe si auguste fericiri de catra regimele sistemei actuale, acésta e mic'a ocasiune de a poté conveni si a-ne cunósce, cari conveniri au mare influintia asupra desvoltarei vietiei nationale din tóte vederile. Noi nu avemu adunari politice, n'avemu congresse, n'avemu meetinguri nationale. Cá Romani nu ni este permisu se portamu politica nationale, care se fia adeverata espressiune a vocei poporului, si care numai in congresse séu adunari poporale -si póte afla adeveratulu pronunciamentu. Se-ne ingrigimu dér' celu pucinu de inaintarea nostra culturale si literaria cu seriositate si fortie indoite. Se mergemu dér' la Reginu!!!

Intre multele si interessantele agende, ce se voru pertractà la adunarea din Reginu va fi si alegerea presidentelui in locu'lu multu regretabilului si neuitatulu nostru br. L. V. Popu. Fia-mi aci permisu a face unele modeste observatiuni: Recunoscienti'a este un'a din cele mai eminente virtuti, ce testéza despre caracterulu si cultur'a unui individu. Acestà si la unu poporu, la una natiune. Unu poporu ce cultiva acésta virtute, manifesta cele mai pronunciate semne de viétia si de viitoriu... Este mai departe fapta constatata, ca literatur'a unui poporu este celu mai esentiale factoru, este fontan'a vitale ce-i promovéza renascerea si inaintarea si-lu redica la marire si immortalitate. Nemene déra nu merita mai multa stima si recunoscientia, decatu acei barbati, ce prin munca grea, prin sudori si sacrificia multe lucra di si nópte la inaintarea literaturei unui poporu. Tóte poporale ajunse la cunoscienti'a acestui adeveru si petrunse de virtutea recunoscientiei, nu neglegu nece una ocasiune fara a-si manifestà gratitudinea catra adeveratii apostoli promotori ai literaturei si culturei. De acea vedemu la natiunile inaintate, cà barbatii, meritati pentru literatur'a loru, nu numai ocupa tóte posturele cele mai onorifice dela differitele reuniuni, associatiuni si academii pentru litere si cultura, dér' suntu remunerati cu ajutoriuri materiale si diferite premia. Nóua Romaniloru din Austri'a in genere ne lipsesce posibilitatea de a ni remunerà celu pucinu pre cei mai eminenti literati, ca-ce ne lipsescu fundatiuni pentru astfelu de scopuri, ne lipsesce budgetulu. Din budgetulu statului gusta multi remuneratiuni, numai Romanii nu, desi, vai dómne! multu mai contribuescu si ei. Si déca noi nu avemu fundatiuni din care se premiamu ostenelele eminentiloru nostri literati, déca nu avemu budgetu, din care sei potemu remunerà precum a facutu camer'a Romaniei cu d-lu Hasdeu, — nu ne restà altu medilocu de a ni manifestà si noi stim'a si recunoscienti'a catra acei barbati, decatu sei punemu baremu in posturile cele mai onorifice ce le avemu in caus'a culturei si literaturei nationale, ca ci li se cuvinu primo loco.

Aceste suntu vederile mele pre scurtu ce le recomandu apretiarei O. publicu si respective membriloru associatiunei transilvane la procederea alegerei de presidente a Associatiunei. Barbati invescuti cu atributele enarate avemu si noi Transilvanenii, lauda ceriului! dér' avemu mai multu. avemu pre Nestoriulu limbei si literaturei nóstre inca in viétia. Multi póte au si uitatu de acelu veteranu modestu, ce traiesce o viétia retrasa si dedicata numai limbei, ce ni-a regeneratu-o si literaturei ce o cultiva cu tóte fortiele unui carantiu vengiosu. Se ne aducemu a mente de elu pana ce se afla in viétia, sei procuramu baremu atata bucuria onorandulu cu postulu de presidente alu Associatiunei care bucuria inse credu nu o va aflà in postulu cá atare, ci in stim'a, veneratiunea si recunoscienti'a conationaliloru sei ce i-aru manifesta-o prin acea onóre.

Punendu in frontea Associatiunei nóstre pre parentele limbei nóstre, argumentamu la lume, ca ne scimu stimà si iubi barbatii meritati pentru literatura, ne scimu iubi limb'a si literatur'a nóstra si ca suntemu conscii de o natiune cu viétia si viitoriu. Poporale culte ne voru laudà acésta virtute, dér' generatiunile urmatórie a voru glorificà.

Istori'a va vorbi odata cu multa mundria despre **Ciparlu.** Meritele si numele seu se va recità de copii de scóla; Romanimea intréga lu va adorà si pune intre cei mai mari apostoli ai Romanismului, in o cununa cu Sincai, Klein, Maioru si Eliade. Totu istori'a inse, conformu missiunei sale, nu va intrelasà totu odata de a aminti si de gratitudinea si recunoscienti'a contemporaniloru sei. Se tienemu contu de istoria si de verdictulu seu. Se ne ferimu cá se nu ne timbrèze in antea posteritatiei si a lumei de **ingrati.**

Unulu dintre cele mai interessante obiecte, ce credu ca voru veni la ordenea dilei, este si caus'a stipendieloru. Scopulu adeveratu alu associatiunei ce l'a urmatu la crearea stipendieloru, credu, ca nu a potutu si nu póte fi altulu, decatu crescerea de barbati in toti ramii scientieloru si ai artiloru.

Acestu scopu inse dupa mene nu-lu va ajunge, decatu numai sub urmatorele conditiuni:

1. Stipendiale se-se formèze asiá, catu respectivii stipendisti se póta reusi onestu fara cá se fia necessitati a amblà dupa alte conditiuni pentru assistenti'a loru la studiu, cari nu potu decatu se fia impedecatórie si daunósa pentru studiu. Se-se iè in consideratiune la formarea loru si loculu, unde se tramitu precum si scumpetea vietii in respectivele orasie.

2. Stipendiale se-se asignéze si asecurézarespectiviloru teneri pentru intregu tempulu studialoru, adeca pana la terminarea esamenelor prescrise, ca-ci oferinduse d. e. stipendia la facultatea filosofica numai pentru cursulu de 3 ani, s'a profitatu fórte pucinu séu chiaru nemica, de órace in tempulu de trei ani abiá s'au introdusu respectivii teneri in studiu, in care tempu nece nu este permisu dupa lege a depune alte esamene decatu asiá numitele colloquia. Se ne ferimu, se nu ne facemu carpaci in scientia, ci maiestrii adeverati, cari singuri numai ne potu face onóre natiunei.

Cu privire la tramiterea teneriloru, asiu fi, se se tramita mai pucini, dér' in strainatate, in Franci'a, Belgiu, Germani'a, Itali'a Elveti'a séu celu pucinu in Translaitani'a, si acésta din motive, ce nu volescu se-le insiru aci. Bene ar' fi, candu s'ar' tramite cate unulu si la universitatea de Bucuresci.

Terminu aceste modeste observatiuni nutrindume cu buna sperantia, ca On. publicu si resp. membrii adunati la Reginu le voru apretià si considerà cu acelu interessu, ce trebuesce se-lu posiéda adeveratii regeneratori ai romanismului.

Se ne revedemu la Reginu!!! P.....

De sub cetatea Gurghiului. „Romanulu tace si face," dice unu proverbiu vechiu romanescu. Déca acestu proverbiu prea caracteristicu s'ar' observrà din partea nóstra, credu, ca cele mai multe rele, ce le induramu, ar' fi delaturate.

Dér', dorere! acést'a nu se observa, nu, ci indata ce ne plesnesce vre-o idea salutaria in mente, fora de a o pune in lucrare, fora a cugetà de modalitatea ducerei in deplinire, fora a ne ingrigì despre individi abti si midiulóce corespundietórie, o bucinamu in lumea larga, opinandu, ca cu acést'a am facutu unu mare servitiu natiunei, o amu scapatu de reulu ce o apasa in respectulu ideei nóstre.

Fia-mi permisu a aserà, ca acést'a nu póte se stè, nu, ca cu acést'a nu facemu servitiu natiunei, ma tocma -i stricamu si servitiulu -lu facemu contrariloru nostri seculari, cari totu-deaun'a se opintescu a ne stricà si discreditá in antea lumei.

Multi suntu, cari in o lingura de apa ne ar' stinge, numai se ne póta.

Se remanemu déra credintiosi vechiului nostru proverbiu „Romanulu tace si face," se nu bucinamu ideele nóstre in ainte de realisare. Se lucramu, unii pre o cale, altii pre alta, déra in meritu toti se convenimu, éra meritulu se fia prosperarea natiunei.

Cu acést'a nu vreu decatu se dau espresiune unei pareri, carea este si a mea si inca a multor'a. Atata amu politisatu si politisamu, catu ne dóra capulu de atata politica. Da, amu politisatu, dér' n'amu politisatu bene, ca pre candu ne cugetamu a fi mai aprópe de scopu, ne amu datu de gulu; éra armele contrariului suntu cu dóue taisiuri si numai decatu ne taiá firulu politicei si apoi, afiandu-ne in mai mare reu, de cum eramu, dicemu: nó vedi, ca asia ar' fi trebuitu. Si apoi mai totu deauna numai cu acelea ne mangaiamu, ca asia ar' fi trebuitu, tocma din acestu motivu dice armeanulu: „Dómue da-mi mentea romanului cea de pe urma."

Romanulu e fórte istetiu, la ori-cine e in stare a dá consiliale cele mai bune si numai sie-si se nu fia in stare a-si dá unu consiliu sanetosu?

E lucru frumosu si laudabilu, candu se potu intielege ómenii intre sene. E lucru mai frumosu si mai laudabile, candu fii unei natiuni se potu intielege intre sene. Romanii se si intielegu intre sene si nu prea. Romanii au acea datina, ca toti ar' voi se fia conducatori, toti se duca rol'a. Lucru prea frumosu, fia ori-cine conducatoriu, inse numai in cerculu seu de activitate, si apoi, Dómne, multe cercuri de activitate suntu, unde unulu fia-care póte duce rola insemnata, déra la lucruri, cari nu cadu in sfer'a nóstra, se nu ne opunemu.

Lucrurile delicate, de intielesu comunu, se le lasamu altor'a, cari le pricepu si au vóia a se occupá cu ele cu seriositate.

Pre candu facemu acést'a se nu-i denuntiamu, se nu strigamu, ca n'au facutu nimic'a, ca-ce lucrurile de importantia nu se potu duce in deplinire intr'unu momentu. Pacienti'a e cam amara, dér' folositória.

Disei mai susu se nu bucinamu tóte lucrurile nóstre, cá contrarii se nu póta intrigá in contra esecutarei acelorá. Se lucramu neobositi, diu'a nópte, se fimu in activitate, diu'a nópte se cugetamu la midiulóce salutarie pentru a poté scóte natiunea din reulu ce o apasa, din miseria, din nescientia, de a departá ocasiunile, cari o ducu la sapa de lemnu. Éta terenulu, unde unulu fia-care póte fi conducatoriu, póte duce rola insemnata.

Numai conducundu se abdicemu de acelu afurisitu principiu, cá se ne folosimu de ocasiunea de a ne implé pung'a pana potemu conduce, cá dupa acelea se potemu trai si terorisá pe acel'a, din a carui sudóre ne impluramu pung'a, lasu, ca are natiunea destui impilatori si tragatori, celu pucinu noi se nu o amaramu.

Se facemu multe si se vorbimu pucine, se tacemu acele tóte, cari nu-su de nasulu contrariului; déra

acele actiuni, acele fapte, acele momente ale natiunei, cari atribue lauda, gloria si recunoscientia se le araatamu lumei cu tóta energi'a.

Da, se le araatamu, cu atata mai vertosu, ca decandu suntemu in acésta patria incantatória, cascigata cu multu sange de romanu si sustienuta cu multe abnegatiuni, persecutiuni, udata cu multe lacrimi si sudori versate din partea stramosiloru, mosiloru si parintiloru nostri, dela antagoni alta nu amu obtienutu, decatu calumnia, singura calumnia din partea acelora, cari ni o manipuléze dupa vóia si placu. Asia este, ca bene sciau si sciu, ca romanulu dela natura este natiunea cea mai talentata si insestrata cu facultati frumóse, deci acestora trebue puse obstacule se nu se póta desvoltá, si cele desvoltate trebue paralisate prin calumnie si intriga: deci trebue demascatu painginulu celu venenosu, care din flóre nu suge miere, cá albin'a, ci veninulu celu mai periculosu.

O astfeliu de actiune, care contribue multa maturitate la acea, ca romanulu -si pricepe misiunea sa, ca este natiune dotata cu facultati frumóse si ca póte rivalisá cu alte natiuni culte, o dusera in deplinire romanii din tienutulu **Reghinului** sasescu, din Transilvani'a, astadi, candu din cele mai departate tienuturi ale acestei cetati, cu cele mai mari sacrificiu, nu numai dóra cu fric'a si temerea, ca voru fi atacati densii pre cale, éra familiele loru acass, de bandele de hoti, cari pentru multe imposite impuse de prea intieleptulu, patrioticulu regimu, intru atata s'au inmultitu, catu viéti'a si averea locuitoriloru, si pre langa publicarea statariului, esitu din crerii intieleptului ministru de interne — dupa cumu i-a disu unu domnu notariu cu ocasiunea publicarei acelui — cu datalu 15 Iuliu nr. 35,051, suntu pusi afara de tóta asecurantia: s'au adunatu la cas'a prea demnului si neinteressatului romanu Ioanu Maioru, acarui casa este unu focularin, este unu sanctuariu, in care romanulu póte stringe man'a fratelui seu si -i póte spune tóte dorerile sale fora téma; spre a se consultá fratiesce despre primirea adunarei generali a Associatiunei transilvane, cá acea primire se fia intru tóte corespondiatória acelia. Era mundru si dulce a vedé o cununa de romani intelligenti, erá incantatoriu, candu pre feciele celoru adunati se vedea interessulu celu aveau facia de acésta institutiune pura romana. Prestigiu bunu si incantatoriu.

Erau de facia preoti prea devotati, invetiatori si alti intelligenti romani de pusetiune prea insemnata.

Atata ve potu asecurá, ca déca romanii din tienutulu Reghinului voru si pune in lucrare tóte acele, cari le au decisu si otaritu, primirea Associatiunei va fi fórte stralucita, — fora multa vorba — in fapta. — Teodoru Petrisioru, professoru.

„Mutiamita catra Bucovin'a.

Noi Nilos, din grati'a lui Dumnedieu episcopulu monastiriloru din muntele Athos si archiepiscopu de Pentapolis, amu aflatu de bine a restaurá st. beserica din monastirea Esfigmen, lipsandu-ne midiulócele amu hotaritu a apelá la religiositatea sî marinimositatea crestiniloru, amu orenduitu pre Iero-monachulu Filimonu cu implinirea acestei missiuni, care plecandu si incercetandu mai multe tieri in scopulu restaurarii acestui Dumnedieescu locasiu, a adiunsu si in ducatu dreptucredintiósei Bucovine, tienutulu Austriei, aicea sosindu s'a infaciosiatu Inaltu Preasantitului archiepiscopu si metropolitu alu Bucovinei si Dalmatiei cu siederea in Cernautiu si consistoriului archiepiscopalu, spre a primí binecuventare archipastorésca si concederea de a face collecte de bani in diecesea Inaltu Prea S. Sale, primindu totu-odata in privinti'a acésta si concessiunea dela inaltulu guvernu si precandu numitulu eromonachu prin tiér'a Bucovinii, calatorindu si presentandua-se d-loru protoerei si dd. erei, parochi si dloru antisti locali, l'au spriginitu fia-care pentru acestu scopu bunu, a stringe offerte de buna vóia pre la binecreditiosii crestini in scopulu restaurarii acestui Dliescu locasiu. Inse prin acésta facemu multiamire din partea nóstra Inaltu Preasantitului metropolitu Theofilu archiepiscopu si metropolitu Bucovinii si Dalmatii impreuna si consistoriului archiepiscopescu si inaltiloru deregatori reg. guvernlu si impreuna d-loru protoerei si d-loru erei parochiali din tienutulu dreptucredintiósei Bucovin'a si tuturoru binecreditiosiloru crestini celoru ce au adaugatu in scopulu restaurarii acestui Ddiescu locasiu. Ddieu se le inmultiésca si se le adauga insutitu pentru ajutoriulu si jertf'a cea de buna vóia, ce au facutu fia-care dupa putérea s'a. Ddieu se le inmultiésca insutitu!" —

Provocati de P. Ieromonachu Filimonu dela monastirea Sigmen, muntele Athos in Macedoni'a — romanu de pe la Fagarasiu, nu grecu — publicamu acésta multiamita si nu ne potemu conteni, a nu trage luarea aminte a tororu barbatiloru nostri de intreprinderi — pentru a fonda institute de crescere nationali — la resolutiunea de a cutriera si ei celu pucinu totu cuprinsulu locuitu de limb'a romana, pana candu voru resei cu institutulu fundatu chiaru si prin colecte filantropice, cum facu monachii, cari cutriera cu cersitulu tóta lumea pentru cinurile loru. — Red.

Noutati diverse.

— Impreunarea officieloru postali cu cele telegrafice, ceea ce se va intemplá cu 1 Ianuariu an. venitoriu, va micsiorá numerulu functionariloru de statu cu 600, adeca cu acésta ocasiune voru remané fora postu si fora pane 600 de officiali de statu.

— Schuler si Zieglauer, fosti professori la academi'a de drepturi din Sibiiu, suntu numiti totu cá professori la nou'a universitata din Cernauti ce se va deschide cu inceputulu anului scolasticu venitoriu.

(„Nix ungrisch!") Lupt'a pentru limba si nationalitate a proruptu in dusmania acum si in capital'a Ungarii. Asta o scrie „Ellenőr" in nr. 220 din 10 Augustu, valerandu-se, ca in Bud'a s'a intemplatu unu ce neauditu. Cetatiani cu védia conchiamara ad. una adunare de vro 300 alesi in cetatea Bud'a, cá se se iutieléga pentru assecurarea interesseloru partii acestei parasite din capital'a unita si se aduca conclusu, ca ce e de facutu, cá Bud'a se nu devina parasita cá unu desiertu. Adunarea se deschise prin maghiarulu Peregriny, care incarcá cu laude superentusiastice cetatea Bud'a, ca acolo s'au jocatu teatru maghiaru mai antaiu si s'a introdusu in officia limb'a maghiara; ca cu tóte aceste cetatianii din Bud'a au compusu unu memorandu, plenu de gravamine, cá se se asterna ministeriului. Memorandulu cuprinde, ca Bud'a s'a invoitu la intrunirea ambeloru capitale intr'una numai cu sperantia de a fi desdaunata prin tractare egala la interesse, inse s'a intemplatu tocma contrariulu, ca institutulu technicu l'au stramutatu maghiarii in Pest'a, cu tóte ca acolo trebue se speseze pe anu 50,000 fl. pentru cuartiriu; ministeriulu de communicatiune asemené s'a stramutatu in Pest'a, unde spesaza 40,000 fl. pentru localu si in Bud'a se afla localitati gratis; institutulu de crescerea invetiatoreloru si curi'a judecatorésca inca s'au stramutatu in Pest'a si asia cetatea Bud'a scade in tóte ramurile industriei, ca i s'au subtrasu allimentarea prin consumu, deci se róga memorandulu, cá la stramutarea officialateloru se se iè in considerare si interessele partei din drépta a capitalei (Buda, Offen). Tóte mergesau maghiaresce si se incepù si desbaterea maghiaresce. Nemtii din Bud'a -si perdura suferinti'a, ca nu precepea maghiar'a si incepura a strigá „deutsch, deutsch, nix ungrisch" pana ce se facù unu resumatu si in germana. Apoi se alesera vro 48 membri, cá comitetu de actiune, déra intre ei numa 20 de germani, cá se nu póta face maioritate, cu tóte, ca intre cei 300 cetatiani din Bud'a se afla $^2/_3$ parti germani, cari dicea, ca nu mai potu suferí cá se nu aiba nici macaru o scóla publica cu limb'a materna in Bud'a. Asta consecintia a unirii Budapestei o simtiescu acum germanii. „Ellenőr" -si bate jocu de nemti, pentruca pretinsera in adunare se se vorbésca germanesce dicendu: „Nix ungrisch" si le imputa, ca ér' vreu se-si redice spiritulu specialu nemtiescu in contra progressului maghiarismului si in fondu asta e caus'a gravamineloru, ca nu mai potu suferí tractarea maghiarismului cu nadusirea totale si a limbii germane in Bud'a. „Deutsch, deutsch deremdede!" —

Nr. 2047—1875. 3—3

Concursu.

Devenindu in vacantia statiunea professorale pentru music'a instrumentale si vocale la gimnasiulu de aici, se publica concursu in terminu pana la **15 Septembre a. c.** pre langa urmatóriele conditiuni:

1. Concurentele se dovedésca, ca este romanu de nascere si greco-catolicu de religiune.

2. Se aiba cunoscintia perfecta nu numai a artei musicali si instrumentali, ci si a celei vocali, si in specie: se cunósca cantarile nóstre besericesci spre a le poté pune pre note, si a formá cu junimea scolastica de aici unu choru besericescu catu mai perfectu.

3. Se produca documente autentice despre servitiele sale de pana aici, si despre progressulu ce -lu va fi facutu.

4. Se produca atestate de moralitate.

Emolumentele impreunate cu acésta statiune consistu in 500 fl. v. a. si relutu de cortelu 100 fl. v. a. anuali.

Dóritorii de a occupá acésta statiune voru avé se-si substérna concursele sale in terminulu indigitatu la Veneratulu Ordinariatu metropolitanu.

Din siedinti'a consistoriului metropolitanu gr.-catolicu de Alb'a-Iuli'a tienuta in Blasiu la 31 Iuliu 1875.

Nr. 21 — 1875. 3—3

Escriere de concursu.

Devenindu in vacantia unu postu de Magistru silvanale (forestieriu) din districtulu Naseudului cu locuinti'a in Naseudu séu eventualminte in Borgo-Prundu, se escrie prin acésta concursu.

Cu acestu postu suntu sistemisate urmatóriale emolumente anuali:

a) salariulu	600	fl. v. a.
b) pausialu de calatoria . .	150	„ „
c) pausialu de cancelaria . .	50	„ „
	800	fl. v. a.

Afara de acésta pentru unele affaceri speciali se competu si spésse de calatoria si diurne. —

Cei ce voiescu a occupá acestu postu, au se-si astérna cererile loru dea dreptulu la subscris'a comissiune silvanale pana celu **multu in tempu de 6 septemani,** prin care se documenteze:

a) ca suntu maioreni si sui juris,
b) ca au absolvatu studiile forestali la o academia séu la o facultate publica,
c) ca au depusu esamenele de forestieria, si au practisatu cu successu bunu celu pucinu doi ani,
d) ca au o purtare morala buna.

Mai incolo se arate ca, — cari limbi din patria si in care mesura le sciu. —

Dela comissiunea silvanale din districtulu Naseudului.

Naseudu 26 Iuliu 1875.

Presiedintele:
Porcius.

Cursurile

la bursa in 17 Augustu 1875 stá asia:

Galbini imperatesci	—	—	5 fl. 26	cr. v. a.
Napoleoni	—	—	8 „ 92	„ „
Augsburg	—	—	101 „ 20	„ „
Londonu	—	—	111 „ 45	„ „
Imprumutulu nationalu	—		74 „ 25	„ „
Obligatiile metalice vechi de 5%			70 „ 80	„ „
Obligatiunile rurale ungare			80 „ 75	„ „
„ „ temesiane			82 „ —	„ „
„ „ transilvane			80 „ 75	„ „
„ „ croato-slav.			84 „ —	„ „
Actiunile bancei	—	—	931 „ —	„ „
„ creditului	—	—	216 „ 60	„ „

Indreptare. In nr. 54, column'a 2, colón'a 3, coresponditi'a: „De lunga Reginulu sasescu," seriea 62 in locu de inrita, cetesce invita; ér' datulu din fine si subscrierea s'a strapusu acolo numai din erore. Red.

Redactoru respundietoriu
IACOBU MURESIANU.

Editiunea: Cu tiparitulu lui
IOANE GÖTT si fiiu HENRICU.